

Drodzy Rodzice!

Twoje dziecko nie jest bezkarne!

W Internecie nie ma anonimowości, a każdy operator ma ustawowy obowiązek zapisywać takie dane, jak adres IP komputera i wiele innych danych, a na wniosek prokuratora, dane te musi ujawnić. Pisząc „anonimowo” możesz zostać z łatwością namierzony i ukarany. Czy Ty i Twoje dziecko wiecie o tym?

Art. 216 Kodeksu Karnego

§ 1. „Kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.”

§ 2. „Kto znieważa inną osobę za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”

Dodajmy do tego, że do ukończenia 13 roku życia to TY w pełni odpowiadasz za swoje dziecko i jego wybryki, dlatego Twoje dziecko nie stanie przed sądem i nie poniesie kary, ale za to można pociągnąć do odpowiedzialności Was rodzice, z oskarżenia prywatnego. Twoim obowiązkiem jest naprawić szkodę.

Art. 427 Kodeksu Cywilnego

„Kto z mocy ustawy lub umowy jest zobowiązany do nadzoru nad osobą, której z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego winy poczytać nie można, ten obowiązany jest do naprawienia szkody wyrządzonej przez tę osobę, chyba że uczynił zadość obowiązkowi nadzoru albo że szkoda byłaby powstała także przy starannym wykonywaniu nadzoru. Przepis ten stosuje się również do osób wykonywających bez obowiązku ustawowego ani umownego stałą pieczę nad osobą, której z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego winy poczytać nie można.”

Do naruszenia zasad współżycia społecznego, które mogą zostać zgłoszone na Policję lub do Sądu Rodzinnego, należą między innymi: naruszenie zasad ogólnie przyjętych w szkole, np. (statutu, regulaminu, kodeksu), **naruszenie godności, ubliżanie, wyszydzanie, obrażanie poprzez np.: Internet, sms-y itp.** Czynem karalnym jest natomiast **naruszenie nietykalności cielesnej** i może być ścigany przez prokuraturę na wniosek osoby pokrzywdzonej.

Zastanów się, co w Internecie robi Twoje dziecko oraz czy w inny sposób nie krzywdzi swoich kolegów zarówno słowem, jak i przemocą!

Gdy dziecko skończy 13 lat

Gdy dziecko kończy 13 lat zakłada się, że odróżnia dobro od zła i wie, że nie wolno robić pewnych rzeczy. W chwili ukończenia 13 roku życia może odpowiadać przed sądem rodzinnym, **a szkoła, ale także każdy z nas**, ma prawny i moralny obowiązek zgłosić złe zachowania odpowiednim władzom.

Art. 6. USTAWY z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich

Wobec nieletnich sąd rodzinny może:

- 1) udzielić upomnienia,
- 2) zobowiązać do określonego postępowania, a zwłaszcza do naprawienia wyrządzonej szkody, do wykonania określonych prac lub świadczeń na rzecz pokrzywdzonego lub społeczności lokalnej, do przeproszenia pokrzywdzonego, do podjęcia nauki lub pracy, do uczestniczenia w odpowiednich zajęciach o charakterze wychowawczym, terapeutycznym lub szkoleniowym, do powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach albo do zaniechania używania alkoholu lub innego środka w celu wprowadzania się w stan odurzenia,
- 3) ustanowić nadzór odpowiedzialny rodziców lub opiekuna,
- 4) ustanowić nadzór organizacji młodzieżowej lub innej organizacji społecznej, zakładu pracy albo osoby godnej zaufania – udzielających poręczenia za nieletniego,
- 5) zastosować nadzór kuratora,
- 6) skierować do ośrodka kuratorskiego, a także do organizacji społecznej lub instytucji zajmujących się pracą z nieletnimi o charakterze wychowawczym, terapeutycznym lub szkoleniowym, po uprzednim porozumieniu się z tą organizacją lub instytucją,
- 7) orzec zakaz prowadzenia pojazdów,
- 8.) orzec przepadek rzeczy uzyskanych w związku z popełnieniem czynu karalnego,
- 9) orzec umieszczenie w rodzinie zastępczej, w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, w młodzieżowym ośrodku socjoterapii albo w ośrodku szkolno-wychowawczym,
- 10) orzec umieszczenie w zakładzie poprawczym,
- 11) zastosować inne środki zastrzeżone w niniejszej ustawie do właściwości sądu rodzinnego, jak również zastosować środki przewidziane w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym.

Art. 4 USTAWY z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich

§1. „Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności naruszenie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych ma społeczny obowiązek odpowiedniego przeciwdziałania temu, a przede wszystkim zawiadomienia o tym rodziców lub opiekuna nieletniego właściwego organu, szkoły, sądu rodzinnego, policji lub innego.”

§2. „Każdy, kto dowiedziawszy się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym sąd rodzinny lub policję.”

§3. „Instytucje państwowe i organizacje społeczne, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję oraz przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu.”